

ဖော်ဝန်းကြည်ဖြူ

စာပေကြွန်းစိပ်ဝယ်

ဒီလက်နက်ခွဲမှုရက်တစ်သက္ကရာဇ်က သမ္မတ ဟိန္ဒိုင်းနှင့် ပြန်ဆုတ်ခွင့် တောင်းဆိုခဲ့သည့်အခါ
ဆရာတော်နှင့်-သိန်းဝေပြန်ဆိုခဲ့သည့်အကြောင်း

စာရေးသူထံမှ -----

(၁)

ယခုတလော ... စာပေမိတ်ဆွေအချို့က "ကျွန်တော်၏ ဝတ္ထုတိုလက်ရာများ မဖတ်ရတာ ကြာပြီ"ဟု ဆိုကြသည်။

မှန်သည် ။ ယခု လေးငါးနှစ်အတွင်း ကျွန်တော် ဝတ္ထုကို အရေးကျဲပါးသွားခဲ့ပြီး ဂျာနယ်ဆောင်း ပါးတွေလောက်သာ ရေးသားဖြစ်နေသည်။

ကျွန်တော်၏ စာပေဘဝ စာမျက်နှာကို ဆောင်းပါးရေးသားခြင်းဖြင့် စတင်ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည် ဖြစ်၍ ဝတ္ထုတိုရေးသားခြင်းထက် ဆောင်းပါးရေးသားခြင်းဘက်တွင် ထက်သန်ခြင်းမျိုးကား မဟုတ်။ စာဖတ် သူကို Message တစ်ခုခုပေးရာတွင် ဆောင်းပါးက ဝတ္ထုတိုထက်ပိုမိုထိရောက်သည် ဟု ယုံကြည်သော ကြောင့် ဆောင်းပါးတွေကိုသာ ရေးသားဖြစ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ဆောင်းပါးဆိုရာတွင် လည်း "လိုင်းစုံ" ကိုင်တွယ်ခြင်းမျိုး မဟုတ်ခဲ့။ စာပေယဉ်ကျေးမှုကိုသာ "အဓိက"ဇောင်းပေး၍ ရေးသားနေခြင်း ဖြစ်သည်။

တစ်ချိန်က ... ဂျာနယ်ဆောင်းပါးများကို ဂျာနယ်အတော်များများတွင် ဖြန့်၍ ရေးသားဖြစ်ခဲ့ သော်လည်း နောက်ပိုင်း "ဆရာအောင်ပြည့်"

က သူ၏ "ဖတ်စရာဂျာနယ်"အတွက် စာမူတောင်းခံရာမှ "ဖတ်စရာ"တွင် မကြာခဏ ရေးသားဖြစ်ခဲ့သည် ။ လွန်ခဲ့သည့် (၂)နှစ်လောက်ကတော့ ရသစာပေဓမ္မ သူများ ၏ အာရုံကျက်စားရာ "ဖတ်စရာ"ဂျာနယ်သည် ဆရာအောင်ပြည့်နှင့် အတူ စုတေသွားခဲ့ပြီး နောက် (ဘောလုံးစကားဖြင့် ပြောရလျှင်) ကျွန်တော့်အဖို့ "ကွင်း"ပျောက်သလို ဖြစ်သွားခဲ့ရသည် ။ ဤတွင် ကျွန်တော့်ကို လက်ကမ်းကြိုဆိုသော ဂျာနယ်အယ်ဒီတာ ဆရာသမားအချို့နှင့် ဆုံဖြစ်ခဲ့သည် ။ သည် ဆရာသမားတွေက "အကျိုးဆောင်"ဂျာနယ်နှင့် "အလင်းတန်း"ဂျာနယ်မှ အယ်ဒီတာများ ဖြစ်ကြသည် ။

အကျိုးဆောင်ဂျာနယ်၏ မူဝါဒသည် အများ သိကြသည့်အတိုင်း အိမ်ခြံမြေရောင်းဝယ်ရေးနှင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ အပေါ်တွင် အခြေခံထားသော်လည်း ၊ အယ်ဒီတာအဖွဲ့သည် ရသစာပေကို တန်ဖိုး ထားကြသူများ ဖြစ်၍ သူတို့ ၏ ဂျာနယ်မူဝါဒနှင့် မသက်ဆိုင်သော ကျွန်တော်၏ စာပေယဉ်ကျေးမှု ဆောင်းပါးများကို ပင်တိုင် အသုံးပြုပေးခဲ့သည် ။

အလားတူပင် ... စာပေယဉ်ကျေးမှုနှင့် ဂန္ထဝင်စာပေဆိုင်ရာ စာမျက်နှာကို အပတ်စဉ်ဖွင့်လှစ် ပေးထားသော အလင်းတန်းဂျာနယ်ကလည်း ကျွန်တော်၏ စာပေဆောင်းပါးများကို မကြာခဏ ဖော်ပြ ပေးခဲ့သည် ။

ဤသို့ဖြင့် "ဖတ်စရာ"ဂျာနယ် စုတေပြီး နောက်ပိုင်းတွင် အကျိုးဆောင်ဂျာနယ်နှင့် အလင်း တန်းဂျာနယ်အယ်ဒီတာအဖွဲ့သည် ကျွန်တော့်အပေါ်တွင် အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ ကျေးဇူးရှိသူများ ဖြစ်ကြသည် ။

ကျွန်တော်၏ စာရေးသက် နှစ်(၄၀)ကျော်အတွင်း စာပေယဉ်ကျေးမှု ဆောင်းပါးများ ရာနှင့်ချီ၍ ရေးသားခဲ့သည် ဖြစ်ရာ ကျွန်တော်သည် စာပေဂီတပညာရှင်များ ၏ အနုပညာဘဝဖြတ်သန်းမှုဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးများကို သီးခြားစီခွဲထုတ်၍ လုံးချင်းအဖြစ် ထုတ်ဝေဖြစ်ခဲ့သည်။ ။

သတင်းစာဆရာကြီး ဘိုးဝဇီရ၊ ဆရာဒီးဒုတ်ဦးဘချို၊ ဆရာကြီး အိပ်ချ်ဂျီဝဲလ်၊ ဆရာကြီး ပီမိုးနင်း၊ ဆရာသိပ္ပံမောင်ဝ၊ ဆရာ မင်းသုဝဏ်၊ ဆရာကြီးမဟာဆွေ၊ ဆရာတက်တိုး၊ ဆရာဒဂုန်တာရာ၊ ဆရာဇေဝန၊ ဆရာမြသန်းတင့်၊ ဆရာဌေးဥဒေါင်း၊ ဆရာသော်တာဆွေ၊ ဆရာအထောက်တော်လှအောင်၊ ဆရာစိန်ခင်မောင်ရီ၊ ဆရာပုပ္ပါးဦးကျော်ရင်၊ ဆရာမြတ်လေ ... တို့ ၏ စာပေဖြတ်သန်းမှုဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးများကို စုစည်း၍ စာပေဝိညာဉ်လိပ်ပြာများ ၏ အရုဏ်သစ်များ အမည်ဖြင့် ၂၀၀၆ ခုနှစ်တွင် လည်းကောင်း ...

အဝေးရောက်မင်း ဦးအောင်ကြီး၊ အလင်္ကာကျော်စွာ ဒေါ်စောမြအေးကြည်(ဘီအေ)နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင်၊ ဆရာဦးဉာဏ၊ အလင်္ကာကျော်စွာ ဆရာရွှေပြည်အေး၊ အလင်္ကာကျော်စွာဆရာမြို့မငြိမ်း၊ ဆရာရွှေတိုင်ညွန့်၊ ဝိုင်အမ်ဘီ ဆရာတင်၊ ဆရာပြည်သန်းနွယ်၊ ဂီတနက်သန်ကိုစောညိန်း၊ ဆရာစစ်ကိုင်း လှရွှေ၊ ဆရာလင်းခေးလှလင်၊ ဆရာဘိုကလေးတင့်အောင်၊ အဆိုတော် ဦးမြကြီး၊ အဆိုတော် ဦးထွန်းရွှေ၊ အဆိုတော်(စိမ်း) ကိုမြင့်ဆွေ ... တို့ ၏ ဂီတဖြတ်သန်းမှု ဆောင်းပါးများကို စုစည်း၍ ဂီတကြွန်းပျော်များ အမည်ဖြင့် ၂၀၀၇ ခုနှစ်တွင် လည်းကောင်း ထုတ်ဝေဖြစ်ခဲ့သည်။ ။ (အဆိုပါ "ဂီတ ကြွန်းပျော်များ" စာအုပ်သည် ၂၀၀၈ ခုနှစ်အတွက်၊ ပခုက္ကူဦးအုံးဖေ စာကြည့်တိုက်ဆု အဖြစ် ရွေးချယ် ခြင်း

ခံခဲ့ရသည်။)။

ယခု စာဖတ်သူ၏ လက်ဝယ်မှ စာပေကြွန်းရိပ်ဝယ် စာအုပ်ပါစာ ပေဆောင်းပါးအများ စုမှာ "သတင်းစုံ၊ ဖတ်စရာ၊ အကျိုးဆောင်၊ အလင်းတန်း၊ ဟာသ၊ လျှပ်တစ်ပြက်၊ အတွေးအမြင်နှင့် နရသိန်" စသည့် မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်များ တွင် ဖော်ပြပြီးသော ဆောင်းပါးများ ဖြစ်သည်။

အဆိုပါဆောင်းပါးများ တွင် ကမ္ဘာကျော် အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာကြီး အိပ်ချ်ဂျီဝဲလ်၊ အမျိုးသား စာဆို ဆရာဇောဂျီ၊ ဆရာမောင်ထင်၊ ဆရာဗန်းမော်တင်အောင်၊ ဆရာဒဂုန်တာရာ၊ ဆရာဇေန၊ ဆရာ သိန်းဖေမြင့်၊ ဆရာညိုမြ၊ ဆရာအထောက်တော်လှအောင်၊ ဆရာလေးမြင့်၊ ဆရာမ ခင်နှင်းယု၊ ဆရာဦး ကြီးမောင်(ငွေဥဒေါင်း)၊ ဆရာသောကြာဦးမောင်လေး၊ ဆရာမြတ်လေးနှင့်ဆရာအောင်ပြည့် ... စသည့် ဆရာ ဆရာမများကို မဏ္ဍိုင်ပြု၍ ၎င်းတို့ ၏ စာပေအနုပညာဆိုင်ရာ အမြင်ဒဿနများ အပေါ် ခံစားရက် ဖောက်တင်ပြထားခြင်းဖြစ်သည်။

မည်သို့ဆိုစေ ...

အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ယနေ့စာပေမိုးကောင်းကင်၌ ရသစာပေ အမှောင်ဆိုင်းနေချိန်၌ ဤ "စာပေကြွန်းရိပ်ဝယ်"စာအုပ်သည် ရသစာပေ ပြန်လည်ထူမတ်စေရန် ကြိုးပမ်းအားထုတ်နေသူများ အကြား၌ "အလင်းတစ်စ"အဖြစ် ပါဝင်ဖြည့်ဆည်းခွင့် ရမည်ဆိုလျှင်ပင် ကျွန်တော့်အနေဖြင့် အတိုင်း အဆဲခွာ ကျေနပ်ပီတိ ဖြစ်မိချေမည်။

(ကျေးဇူးရှင် မိဘနှစ်ပါးနှင့် ကျေးဇူးတင်ထိုက်သူအားလုံးကို ကျေးဇူး (အထူး) တင်ရှိစွာဖြင့်)

စာရေးသူ၏ ထုတ်ဝေပြီးသောစာအုပ်များ

(၁) ရင်ခွင်သစ်မှာ နာခိုပါရစေ ၁၉၇၆ ခုနှစ်

(၂) အစတေးခံ နှလုံးသားများ ၁၉၇၉ ခုနှစ်

(၃) သီဟနန္ဒ မျိုးဆက်သစ်(ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်) ၁၉၉၆ ခုနှစ်

(၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ စာပေဗိမာန် လူငယ်စာပေဆုရ)

(၄) ပါတော်မူကြေးနန်းစာနှင့် သမိုင်းတစ်ခေတ်၏ ပဲ့တင်သံများ ၂
၀၀၅ ခုနှစ်

(သမိုင်းရသ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်)

(၅) စာပေဝိညာဉ်လိပ်ပြာများ ၏ အရုဏ်သစ်များ ၂၀၀၆ ခုနှစ်

(စာပေရသ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်)

(၆) ဂီတကြွန်းပျော်များ ၂၀၀၇ ခုနှစ်

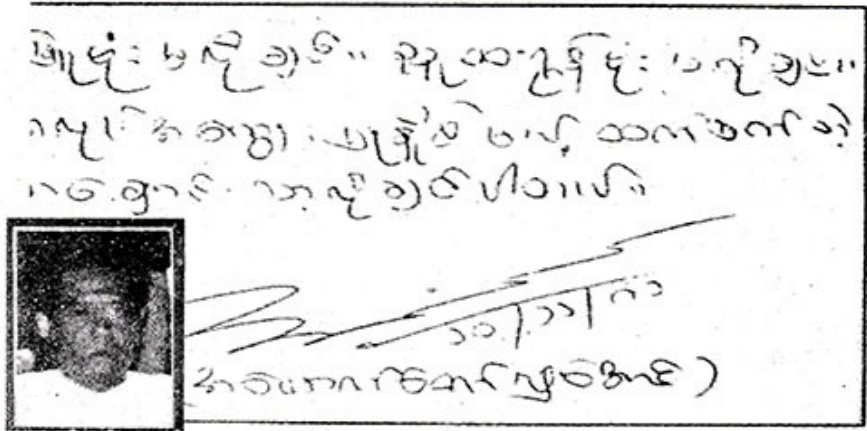
(ဂီတရသ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်)

(၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ပခုက္ကူ ဦးအုံးဖေ စာကြည့်တိုက်ဆုရ)

(၇) ဝီရအရုဏ်နှင့်အမှောင်လှိုင်းများ ဝေးဝေးနှင့်

(မဂ္ဂဇင်း ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်)

(၈) စာပေကြွန်းရိပ်ဝယ်

ထောက်တော်လှအောင်၏ မူရင်းလက်ရေး

ထောက်တော်လှအောင်၏ မူရင်းလက်ရေး

စာရေးဆရာနှင့် ငြိမ်းချမ်းသည့် ကမ္ဘာ

"အဏုမြူဗုံး မလိုချင်၊ ပြည်သူကို အလုပ်အကျွေး ပြုနိုင်မယ့်၊ ထက်မြတ်တဲ့ ကလောင်တစ် ချောင်းသာ လိုချင်ပါတယ်"

ဘယ်လောက် ရှင်းလင်းပြတ်သားတဲ့ ရပ်တည်ချက်ပါလဲ။ ဒါ စာရေးဆရာ လင်းဦးအမည်ခံ သတင်းစာဆရာ၊ ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ (ကွယ်လွန်သူ) ဆရာ အထောက်တော်လှအောင်ရဲ့ ရင်ထဲက နှလုံးသား ပဲ့တင်သံပါ။ ဒီ ပဲ့တင်သံကို ဆရာအထောက်တော် လှအောင်ဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၉၈၁ ခုနှစ်က ဌာနဆိုင်ရာ စက်ရုံတစ်ရုံရဲ့ စာပေဟောပြောပွဲ တစ်ခုမှာ အမှတ်တရာ ကျူးရင့်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ စာပေဟောပြောပွဲမှာ ဆရာနဲ့ အတူ ဆရာသော်တာဆွေ၊ ဆရာ မောင်ကိုယုနဲ့

ကာတွန်းဆရာကြီး ဦးဖေသိန်းတို့ လည်း ပါဝင်ဟောပြောခဲ့ကြပါတယ်။

အဲဒီနေ့က စာပေဟောပြောပွဲမှာ တက်ကြွစွာ ဟောပြောနေတဲ့ ဆရာ အထောက်တော်လှအောင်ရဲ့ "ဟန်" ကို ယခုတိုင် မြင်ယောင်နေမိသလို စစ်ဆန့်ကျင်ရေး၊ အဏုမြူ လက်နက်ဆန့်ကျင်ရေး၊ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆရာကိုယ်တိုင်ပြန်ဆိုရေးသားခဲ့တဲ့ ဆီးတိုး(SEATO) လုံခြုံရေးလော ခြိမ်းခြောက်မှုလော၊ မီးပင်လယ်ဗွေမှ ပဒုမ္မာကြာ၊ နီဂရိုးတော်လှန်ရေးနဲ့ ချေသော်မကြေ စာအုပ်တွေထဲက ဖြစ်ရပ်တွေနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ပြီး သတင်းစာဆရာတစ်ယောက်ရဲ့ စူးရှထက်မြက်တဲ့ အမြင်နဲ့ ဟောပြောသွားတာတွေကို ကြားယောင်နေဆဲဖြစ်ပါတယ်။

(၁၉၈၁ ခုနှစ်ဆီက ဆရာအထောက်တော်လှအောင်ရဲ့ ဟောပြောချက်တွေကိုနှစ်ပေါင်း အစိတ်လောက်ကြာမြင့်တဲ့ ဒီကနေ့တိုင် ကျွန်တော်ဘာကြောင့် မှတ်မိနေပါသလဲလို့ မေးစရာရှိပါတယ်။ မပြောရင် မဖြစ်လို့ ပြောရရင် အဲဒီဟောပြောပွဲကို တာဝန်ယူစီစဉ်သူဟာ အဲဒီစက်ရုံရဲ့ စာပေ ယဉ်ကျေးမှုကော်မတီ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ဖြစ်နေလို့ ပါပဲ။ စကားချပ်)

အဲဒီနေ့က ဆရာရဲ့ ဟောပြောချက်တွေကို နာယူမှတ်သားရင်း စာရေးဆရာဂီတစာဆို ရုပ်ရှင် မင်းသား အကယ်ဒမီမြတ်လေး ၁၉၅၄ ခုနှစ်က ရေးဖွဲ့ခဲ့တဲ့ သီချင်းနှစ်ပုဒ်နဲ့ ဆရာ ဒဂုန်တာရာ ၁၉၆၃ ခုနှစ်လောက်က ရေးသားခဲ့တဲ့ ကဗျာတစ်ပုဒ်ကို အမှတ်ထင်ထင် သတိရမိခဲ့ပါတယ်။

၁၉၅၄ ခုနှစ်ဆိုတော့၊ ကိုမြတ်လေးဟာ ရုပ်ရှင်နယ်ထဲကို မရောက်သေးပါဘူး။ စာရေးဆရာ ပေါက်စနဲ့ ဂီတစာဆို တစ်ယောက်တော့ ဖြစ်နေပါပြီ။ ကိုမြတ်လေးရဲ့ သီချင်းနှစ်ပုဒ်မှာ တစ်ပုဒ်က မေတ္တာအင်အား

တဲ့ ။ အခြားတစ်ပုဒ်က စစ်ကို မောင်းထုတ်ကြစို့တဲ့ ။

"မေတ္တာအင်အား"သီချင်းမှာ ...

ဤကမ္ဘာထဲမှာ အဏုမြူလည်း မလိုပါ၊ ဒီကမ္ဘာထဲမှာ စစ်ဆိုလည်း အပိုပါ။ ထိုကမ္ဘာထဲမှာ မေတ္တာပဲ လိုတာ။ အင်အားစု အရင်းခံပါ။ မေတ္တာထားရင် မမှားကြပါဘူး။ ဒို့များ တပ်ကမ္ဘာမှာ ရှေ့တုန်း အခါမှာ ဒို့များ ဗုဒ္ဓရှိစဉ်ကပါ။ မာရ်နတ်ရဲ့ ရန်မျိုးစုံကို မေတ္တာနဲ့ ငြိမ်းလို့ ရန်စွယ် ချက်ချင်း ကျဆင်း လေကာ၊ အော် ... ဓနခြံလျှင် လူ့ဘဝမှာ မလုံဘူးယုံ စမ်းပါ။ လက်နက်ခြံလျှင် လူ့အသက်ဟာ တဒင်္ဂ စိတ်ချမ်းသာ၊ မေတ္တာခြံလျှင် ထာဝစဉ်ငြိမ်းချမ်းမှာ ...

လို့ စစ်ဆန့်ကျင်ရေး၊ အဏုမြူပုံး ဆန့်ကျင်ရေးကို တပ်ပြဖွဲ့နဲ့ထား သလို "စစ်ကိုမောင်းထုတ် ကြစို့"သီချင်းမှာ လည်း ...

ငြိမ်းချမ်းရေးကို လူတကာ ချစ်သည် ၊ သိန်းသန်းအရေးမို့ သူ ငါမပစ်ပြီ၊ ချစ်သည် ။ ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတိုင်း အေးချမ်းငြိမ်းချမ်းစွာ စားသောက်လုပ်ကိုင်နေတာအတည်၊ ကမ္ဘာတွင် မကြာခင်ပဲ တွေ့ပါရစေ၊ ဆုတောင်း ပတ္တနာချီ။

စစ်မီး ရန်မီး မတားဆီးတော့ ကမ္ဘာ မီးတောက်လောင်မည်၊ ဒို့လူသားတွေ (သွေးချောင်းစီးလို့) ၊ ကျဆုံးလှပါပြီ။

စစ် စစ်ဖြစ်ရင် လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်မှုတွေ ဆုံးရမည်၊ စစ် ... စစ်ဖြစ်ရင် အခြေခိုင်မှု၊ နေထိုင် မှုတွေ ပျောက်ဆုံးတတ်သည် ။ စစ် ... စစ်ဖြစ်ရင် လွတ်လပ်စွာ စာသင်မှုလည်း ပြိုကွဲတော့မည်။ စစ် ... စစ်ဖြစ်ရင် လယ်ယာ အလုပ်ရုံ၊ စက်ရုံများ တွေ ပျောက်ဆုံးလို့ ကြေကာ ပြာပုံဖြစ်တော့မည်။ ဟယ် ... စစ်မီး စစ်မီး ကြောက်စရာပါအတည်၊ ဒို့အသွေး အသားကို သူမျို၊ ဒို့အသားကို သူ စားတတ်သည် ၊ ဒို့ အရေးကို

သူ ယူ၊ ဒို့အများကို သူ ဝါးတော့မည်၊ ဒါကြောင့်သာ သတ္တဝါတွေ
သေပျောက်လှပါပြီ။ (မောင်းထုတ်ကြစို့)၊ ဒို့များ စုံညီညီ။

ဆိုပြီး စစ်ဟူသမျှကို ကမ္ဘာလောကမှ အပြီးတိုင် မောင်းထုတ်ကြဖို့
ကြွေးကြော်ခဲ့ပါတယ်။

ဆရာဒဂုန်တာရာရဲ့ ကဗျာကတော့ "စစ်မဲ့ကမ္ဘာ"တဲ့ ။

စက်သေနတ်အား

ခုတ်ဖြတ်ရိုက်ချိုး၊ ထက်ပိုင်း ကျိုးစေ

မိုးပျံခံတပ်၊ အမြီးပြတ်စေ

*** **

လက်နက်ရုံကို သံရည်ကျိုစေ လို့ အစချီထားပြီး ...

တိုက်လေယာဉ်ပျံ၊

ကျည်ဆန် ယမ်းများ

စစ် အင်အားပါ၊ အဏုမြူဗုံး

လုံးဝဖယ်ရှား၊

ဖျက်သိမ်းထား၍

ဓားမ ထယ်သွား ပြောင်းရမည်။

စသည် ဖြင့် လုံးဝ လက်နက်ဖျက်သိမ်းရေး၊ စစ်ဆန့်ကျင်ရေး၊
အဏုမြူဗုံး ဆန့်ကျင်ရေးကို တောင်းဆိုထားတဲ့ ကဗျာရှည် တစ်ပုဒ်ပါ။

ကိုမြတ်လေးရဲ့ သီချင်းနှစ်ပုဒ်နဲ့ ဆရာ ဒဂုန်တာရာရဲ့ ကဗျာကို "ညီ
မျှခြင်း"ဆွဲကြည့်ရင် တူညီတဲ့ အဖြေတစ်ခုကို မလွဲမသွေ ရရှိမှာ ဖြစ်ပါ

တယ်။ အဲဒီအဖြေကတော့ စစ်ဆန့်ကျင်ရေးနဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးပါပဲ။

မှတ်မှတ်ရရ အဲဒီစာပေဟောပြောပွဲ ကျင်းပတဲ့ (၂၇-၁၁-၁၉၈၁) နေ့ဟာ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၃ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း(၁)ရက်၊ အမျိုးသားစာဆိုတော်နေ့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဟောပြောပွဲ ပြီးဆုံးလို့ ဆရာ တွေကို ပြန်လည်ပို့ဆောင်ပေးတော့ ဆရာ အထောက်တော်လှအောင်ကို "သောင်းပြောင်းထွေလာ" မဂ္ဂဇင်းတိုက်ကို ပို့ဆောင်ပေးရပါတယ်။ အပြန်လမ်းတစ်လျှောက် ဆရာနဲ့ စကားစမြည်ပြောရင်း ကျွန်တော်က "ကိုမြတ်လေးရဲ့ " "မေတ္တာအင်အား"၊ "စစ်ကိုမောင်းထုတ်ကြစို့"သီချင်းနှစ်ပုဒ်နဲ့ ဆရာ ဒဂုန်တာရာရဲ့ "စစ်မဲ့ကမ္ဘာ"ကဗျာရဲ့ အနှစ်သာရတွေဟာ ဆရာ့ (အထောက်တော် လှအောင်)ရဲ့ စစ် ဆန့်ကျင်ရေး၊ အဏာမြူဗုံး၊ ညူထရွန်ဗုံး ဖျက်သိမ်းရေး၊ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေး ဟောပြောတင်ပြချက်တွေနဲ့ ထပ်တူညီတယ်လို့ ခံစားရမိကြောင်း ပြောပြတော့ ဆရာက ဘယ်လိုပြန်ပြောတယ် ထင်သလဲ။

"တူမှာ ပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ဟာ ပြည်သူလူထုနဲ့ တစ်သွေးတစ်သားတည်း ဖြစ်သလို စာရေး ဆရာ၊ အနုပညာသမား အချင်းချင်းလည်း ရင်ခုန်သံချင်းဆက်နွှယ်နေကြတာ သဘာဝပဲလေ။ ကမ္ဘာကြီး ငြိမ်းချမ်းသာယာနေပါမှ စစ်မက်ဘေးတွေ ကင်းဝေးနေပါမှ စာပေအနုပညာကို စိတ်တိုင်းကျထုတ်လုပ် နိုင်ကြမှာ မဟုတ်လား။ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ဟာ ဟိုးနှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ကျော် လောက်ကတည်းက ငြိမ်းချမ်းရေး ဒေသနာတွေ ဟောမြွက်ထားရစ်ခဲ့တာပဲ။ ဆရာကြီး ရွှေဥဒေါင်းလည်း စစ်ကိုမုန်းတီး တာပဲ၊ ဘာထရန်ရပ်ဆဲလ် လည်း ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးနဲ့ လက်နက်ဖျက်သိမ်းရေးကို တဆာဆာ တောင်းဆိုခဲ့တာပဲ။ မော်စီတုံးတို့ ၊ ချိုအင်လိုင်း တို့ ၊ ကက်စ်ထရို တို့ ၊ ဟိုချီမင်း တို့ လည်း တကယ့် ငြိမ်းချမ်းရေးသမားစစ်စစ်ကြီးတွေပဲ"တဲ့ ။

၂၀.၉.၂၀၁၅ နေ့ထုတ်၊ "ဖတ်စရာဂျာနယ်"၊ အမှတ်(၃၆)